

Dosarul nr. 2ra-1814/18

prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul central (judecătorul: I. Gorlenco)

instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (judecătorii: V. Movilă, N. Veleva, E. Dvurecenshii)

ÎNCHEIERE

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ivan Popov,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă Ivan Popov împotriva Consiliului raional Cahul și comisia specială de examinare a cererilor de restituire a bunurilor sau de recuperare a valorii acestora persoanelor supuse represiunilor politice, intervenient accesoriu, Ministerul Finanțelor, cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului material, rezultat în urma confiscării nelegitime a averii victimelor supuse represiunii politice,

împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost respins apelul declarat de către Ivan Popov, fiind menținută hotărârea din 30 noiembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul central,

constată:

La 15 noiembrie 2016, Ivan Popov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului raional Cahul și comisia specială de examinare a cererilor de restituire a bunurilor sau de recuperare a valorii acestora persoanelor supuse represiunilor politice, intervenient accesoriu, Ministerul Finanțelor cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului material, rezultat în urma confiscării nelegitime a averii victimelor supuse represiunii politice.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că bunelul lui, Dumitru Popov la 22 septembrie 1945 a fost arestat și condamnat din motive politice în baza art. 54 alin.1 lit. a) Cod penal al RSSU, la 10 ani privațiune de libertate cu confiscarea averii personale.

A mai susținut că, prin decizia din 04 decembrie 2001 a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, Dumitru Popov, a fost reabilitat, cu clasarea procedurii penale.

A menționat că, a aflat despre reabilitarea bunelului la 30 iulie 2015 din certificatul eliberat de către Procuratura Generală a RM.

Totodată reclamantul a precizat, că averea confiscată, nu i-a fost restituită și nici nu a fost compensată valoarea bunurilor date. Potrivit certificatului, eliberat de

Serviciul Arhivă Cahul, ridicat de reclamantul la 03 martie 2015, rezultă că averea confiscată de la Dumitru Popov a constituit 18,75 ha de pământ.

A specificat, că familia bunelului era compusă din soția Ana Popov a.n. 1898, și copiii Trifon Popov a.n. 1920, Ioan Popov a.n. 1922, Nicolae Popov a.n. 1924, Gheorghe Popov a.n. 1927, Anastasia Popov a.n. 1930, Ilie Popov a.n. 1932 și Vera Popov a.n. 1937, care la moment sunt decedați.

A reținut că, fiind fiul lui Trifon Popov a.n. 1920, a înaintat către Consiliul raional Cahul, comisia specială cerere, pentru a fi despăgubit pentru averea confiscată, însă prin decizia nr.2 din 16 septembrie 2016, cererea dată a fost respinsă, fiind recepționată de către dînsul la 21 octombrie 2016.

Solicită Ivan Popov, anularea deciziei nr. 2 din 16 septembrie 2016 a comisiei speciale a Consiliului raional Cahul de examinare a cererilor de restituire a bunurilor sau de recuperare a valorii acestora persoanelor supuse represiunilor politice și reabilitate; încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor a compensației pentru bunurile imobile și mobile confiscate în timpul represiunilor politice a bunelului său Dumitru Popov; recuperarea bunurilor confiscate nelegitim de la bunelul său Dumitru Popov, 18,75 ha de pământ teren, situat în intravilanul satul Giurgiulești, raionul Cahul, la moment fiind amplasat stadionul satului.

Prin hotărârea din 30 noiembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul central cererea de chemare în judecată depusă de către Ivan Popov a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță a reținut că, Ivan Popov nu întrunește condițiile de a solicita restituirea bunurilor sau recuperarea valorii acestora sau încasarea din contul bugetului de stat a compensației pentru bunurile imobile și mobile confiscate în timpul represiunilor politice și recuperarea bunurilor confiscate nelegitim, deoarece nu a prezentat acte care să confirme că este moștenitorul legal al defunctului Dumitru Popov, condiție stabilită expres de către legislația în vigoare.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 19 decembrie 2017, Ivan Popov a contestat-o cu apel prin care a solicitat, casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 22 martie 2018 a Curții de Apel Cahul a fost respins apelul declarat de către Ivan Popov, menținută hotărârea din 30 noiembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul central.

La 09 iulie 2018, Ivan Popov a declarat recurs.

În motivarea recursului, a invocat aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Recurentul a remarcat că, în urma condamnării, deportării bunelului Dumitru Popov și confiscării averii, a suferit toată familia.

Totodată, Ivan Popov a subliniat, că a prezentat instanței probe care atestă că este fiul lui Trifon Popov și nepotul lui Dumitru Popov.

Recurentul Ivan Popov a solicitat, casarea deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

La 04 septembrie 2018, Consiliului raional Cahul a depus referință solicitând, respingerea recursului depus de Ivan Popov ca neîntemeiat, cu menținerea hotărârii instanței de apel. (f.d.159)

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că, decizia instanței de apel a fost pronunțată la 22 martie 2018 (f.d. 128, 129-136), fiind expediată în adresa părților la 23 aprilie 2018 ce se atestă prin scrisoare de însoțire nr.1745 a Curții de Apel Cahul (f.d. 138), fiind recepționată de către recurentul Ivan Popov la 06 mai 2018, faptul indicat expres în cererea de recurs (f.d. 142).

Astfel, instanța de recurs precizează că recursul, depus de către Ivan Popov, prin intermediul oficiului poștal la 09 iulie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Ivan Popov în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de

Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară.

Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ivan Popov este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ivan Popov, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de Ivan Popov, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean